

Водачът на вълцитѣ.

вятъ плячката. Но малко по малко тѣ се приближаваха. Още нѣколко минути и водачътъ, толкова хитъръ и хищенъ, би се вмъкналъ въ хижата. Той вече започна да свиква съ опасността, свързана съ миризмата, която отначало го толкова плашеше. Промъкна се вече до половината въ отвора на вратата... Червената уста и бѣлитѣ му зъби се показаха задъ нея... Лида отскочи къмъ задната стена на хижата и извика съ раздиращъ душата гласъ. И тоя гласъ се разнесе далеко всрѣдъ нощната тишина...